ІНФОРМАЦІЙНО-КОНСУЛЬТАЦІЙНИЙ
ВІСНИК
ДОРПРОФСОЖУ ЛЬВІВСЬКОЇ ЗАЛІЗНИЦІ
№ 6/222 травень 2014 р.

МАМІ – ШЕВЧЕНКОВЕ СЛОВО

У локомотивному депо Львів-Захід відбувся святковий концерт, присвячений Дню матері та 200-річчю з дня народження Тараса Шевченка.

– День матері та відзначення 200-річчя Тараса Шевченка, який став уособленням волелюбності та незалежності нашого краю, поєднані між собою, і справедливо їх відзначати разом. Уся поезія Тараса Григоровича сповнена любові до рідного краю, а основним образом у його творах є образ матері як оберега української родини, – звернувся до присутніх голова профкому депо Петро Ручка. – Тож вітаємо наших працівниць – матерів, сестер, дружин – зі святом матері. Нехай доля довіку буде прихильною до вас, хай кожна жінка-мати зможе відчути щастя від того, що виховала гідну дитину, а в майбутньому отримає втіху від онуків та правнуків.

Заступник завідувача відділу соціального захисту, праці та зарплати дорпрофсожу Наталія Вишневська від імені дорожнього комітету профспілки привітала жінок депо зі святом матері, побажала їм терпіння, віри, надії, любові у такий складний для України час.

Із нагоди Дня матері дорожній комітет профспілки для працівниць депо надав квитки на концерти у Шевченківському гаї та у Львівській філармонії.

У святковому концерті взяли участь артистка Івано-Франківського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені Івана Франка Галина Баранкевич, заслужений артист України, поет-гуморист Володимир Пушкар, вокальний ансамбль “Росинка” під керівництвом заслуженого працівника культури України Христини Михайлюк та дует “Гардамани” – фіналіст телешоу “Шанс”.

Завершилася святкова концертна програма спільним виконанням артистів та глядачів пісні “Реве та стогне Дніпр широкий” на слова Тараса Шевченка.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора

“НИЗЬКИЙ УКЛІН ВАМ, ВЕТЕРАНИ...”

З ініціативи об’єднаного профкому Львівської дирекції залізничних перевезень напередодні Дня Перемоги представники профспілки, адміністрації та ради ветеранів дирекції відвідали колишніх залізничників – ветеранів війни.

– Щороку напередодні 9 травня ми відвідуємо одиноких, важко хворих ветеранів, – зазначив голова об’єднаного комітету профспілки Львівської дирекції залізничних перевезень Іван Маційовський. – От і цього разу привітали їх зі святом, подарували квіти та продуктові набори. Усім ветеранам ми надіслали вітальні листівки, а згідно зі спільними постановами керівництва залізниці, дирекції та об’єднаного профспілкового комітету з нагоди 69-ї річниці перемоги у Великій Вітчизняній війні їм виплачена матеріальна допомога.

– Стараємося за можливості провідувати пенсіонерів, ветеранів війни, – розповіла заступник голови регіональної ради ветеранів Львівської дирекції залізничних перевезень Галина Строумова, – підтримати їх добрим словом та ділом, подякувати за звитягу на професійній ниві і під час війни. І завжди бажаємо їм міцного здоров’я.

Зі святковим візитом того дня залізничники завітали до ветеранів Надії Яковенко, Наталії Федорук, Надії Назаренко, Луки Фуріва, Лідії Чернявської.

Ветерани були зворушені увагою, зі сльозами на очах розповіли свої життєві історії.

Лідія Чернявська *(на фото)* народилася у 1925 році в Ульяновській області. У 16 років

добровільно пішла на фронт і була скерована у Пензу. Служила зв’язківцем на першому українському фронті. А перемогу зустріла вже у Львові. Згодом почала працювати на Львівській залізниці продавцем відділу робітничого постачання Львівського відділку. Лідія Василівна, як учасник бойових дій, з гордістю береже заслужені нею ювілейні медалі та ордени, а їх у неї декілька – орден Слави, орден “За мужність”, нагрудний знак “Ветеран війни”, орден Вітчизняної війни II ступеня.

Надія Яковенко на Львівській залізниці трудилася 29 років. Народилась у 1918 році у місті Рязані. Трудовий шлях розпочала на посаді техніка на станції. Доля склалася так, що у 1944 році військовий комісаріат разом із чоловіком скерував їх на роботу на Львівську залізницю. На Львівській залізниці почала працювати у відділі кадрів, а чоловік – диспетчером. Вийшла на пенсію з посади заступника начальника фінансово-економічного відділу. У 1944-1945 роках працювала на залізниці в умовах бойових дій, за що має статус ветерана війни – учасника бойових дій. Нагороджена медалями “За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні”, “За трудову доблесть”.

А Наталії Федорук *(на фото праворуч)* найбільше запам’ятався день перемоги.

– Це ніби було вчора, – зі слізьми згадує Наталія Олександрівна, – ми у чоботях танцювали у болоті, обнімалися з дівчатами, із якими працювала у санітарному поїзді. У день перемоги я була в Німеччині, там ми й святкували. Народилась я у Самарі у 1924 році, згодом переїхала у Таджикистан. Там закінчила медичний технікум, і вся моя молодість пройшла по таджицьких кишлаках. Потім добровільно пішла на фронт, працювала у санітарному поїзді – возила поранених, військовополонених, психічно хворих людей, які стали такими після перебування на фронті. Не дай Бог комусь пережити ті страшні часи. Після закінчення війни продовжувала працювати у цьому поїзді, а

в листопаді 1945 року мене демобілізували.

На моє запитання, чи має нагороди, колишня фронтовичка з гордістю відповіла, що має ювілейні медалі та 2 ордени. Отримала ордени вже у мирний час, один із них – орден Вітчизняної війни II ступеня, а другий, найдорожчий для залізничниці, – орден “За мужність” III ступеня.

Залізниці Наталія Федорук присвятила 32 роки життя, працювала фельдшером-помічником із комунальної гігієни у відділковій санепідемстанції Львівської залізниці.

Усім ветеранам гості побажали міцного здоров’я, сил та енергії, мирного неба над головою. Колишні залізничники не стримували сліз вдячності за те, що про них не забули. Як зауважив голова об’єднаного профкому Львівської дирекції Іван Маційовський, під час зустрічей ветерани висловили пропозицію відновити службу милосердя на залізниці.

– Сьогодні ми виконали дуже важливу місію – відвідали учасників бойових дій та учасників війни, – зазначила виконувач обов’язків начальника відділу кадрів Львівської дирекції Світлана Ткачук. – Їм надзвичайно приємно, що про них пам’ятають. І ці невеличкі подарунки та квіти – дріб’язок у порівнянні з низьким поклоном від нас за їхній подвиг. Ми ні про кого не забули, кожен ветеран – це наша залізнична гордість.

Тетяна БАЛЛА
Фото автора

Графік заїздів та вартість путівок у пансіонат “Галичина” у 2014 р.

1 заїзд - 13 днів (10%)	2 заїзд (20%)	3 заїзд (35%)
27.05-10.06 30.05-12.06	10.06-22.06 12.06-24.06	22.06-04.07 24.06-06.07
4 заїзд (35%)	**5 заїзд (35%)**	**6 заїзд - 13 днів (35%)**
04.07-16.07 06.07-18.07	16.07-28.07 18.07-30.07	28.07-10.08 30.07-12.08
7 заїзд (35%)	**8 заїзд - 13 днів (20%)**	**9 заїзд (10%)**
10.08-22.08 12.08-24.08	22.08-04.09 24.08-06.09	04.09-16.09 06.09-18.09

Путівка на 12 днів	10%	20%	35%
Одиночна	288	576	1008
Сімейна на двох	576	1152	2016
Сімейна на трьох	864	1728	3024
Сімейна на чотирьох	1152	2304	4032

Путівка на 13 днів	10%	20%	35%
Одиночна	312	624	1092
Сімейна на двох	624	1248	2184
Сімейна на трьох	936	1872	3276
Сімейна на чотирьох	1248	2496	4368